

Obr. 2. Navijecí předpis vstupní cívky (L_1 , L_2 ; L_3 , L'_3)

nasuneme shora na kostříčku tak, abychom dodrželi vzdálenost 1 mm mezi ní a cívками L_3 a L'_3 . Cívku L_2 na kostříčce zajistíme, upravíme na předepsaný počet závitů odevnitím přebytečné části cívky, a její vývody podle potřeby vytvarujeme, očistíme a ocínajeme.

Antennní cívku L_1 navineme válcově ná spodní závit cívky L_2 tak, že začátek cívky L_1 bude 0,5 mm nad „zemním“ vývodem 5 cívky L_2 . Vinutí L_1 opět zajistíme vcelém voskem a ovázáním

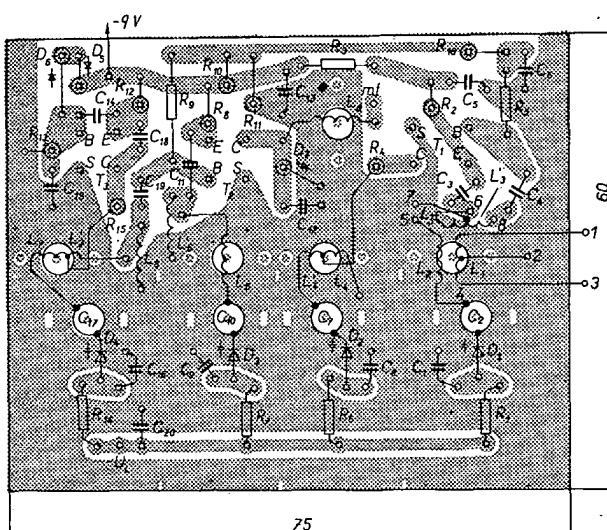
nou) desku s plošnými spoji volně shora vložit do pláště. Předem si také můžeme připravit příslušné průchodky. Speciální průchodky VKV pravděpodobně nesezeneme, proto je nahradíme kouskem skleněné trubičky o vnitřním průměru 1 až 1,5 mm. Do trubiček vlepíme (lepidlem Epoxy 1200) kousky měděných pocinovaných drátů. Tyto improvizované průchodky pak v pláště upevníme opět přilepením. Jako průchodky lze použít i skleněné vývody krabico-vých kondenzátorů MP, které do pláště zapájíme. Průchodky pro přívod antény montujeme do pláště krabičky až po zapájení osazené desky s plošnými spoji desky.

Zemní („studené“) konce cívek laděných obvodů jsou pájeny do plošných spojů, vrchní („živé“) konce cívek jsou pájeny na živé konce kapacitních trimrů C_2 , C_7 , C_{10} a C_{17} . Vývody 1 a 3 vnitřní L_1 připájíme k antenním průchodkám v pláště. Odpory jsou umístěny jak vertikálně, tak i horizontálně. Je proto bezpodmínečně nutné dodržet způsob připájení jednotlivých odporů, tj. tak,

jely na průchodky. Je-li vše v pořádku, vložíme osazenou desku do pláště jednotky tak, že mezi spodním okrajem desky (měděnou fólií) a zahnutým dolním krajem pláště zůstane mezera 8 mm. Desku upevníme v pláště připájením na obvodu všude tam, kde jsou části „zemní“ fólie. Tento postup je třeba přesně dodržet! Potom do pláště vložíme přepážky, které připájíme na bočích pláště. Nakonec připájíme příslušné vývody k průchodkám.

Signál mf kmitočtu je vyveden krátkým kouskem sousošeho miniaturního kabelu o vnějším průměru asi 3 mm. Tento výf sousoš kabel je na desku se spoji připájen pouze živým koncem (na volný vývod cívky L_6), uzemněn je až na pláště v těsné blízkosti příslušné průchodky pro výstup mf signálu (obr. 4).

Jak již bylo řečeno, deska s plošnými spoji je vpřejena do krabičky z mosazného plechu tloušťky 0,4 mm, ježí nákres je na obr. 4. Na tomto schematickém výkresu nejsou kótovány díry pro vstup výf signálu a výstup mezinrekvenčního signálu, a pro vstupy napájecích napětí. Roz-

Obr. 3. Rozmístění součástek a deska s plošnými spoji (H32)

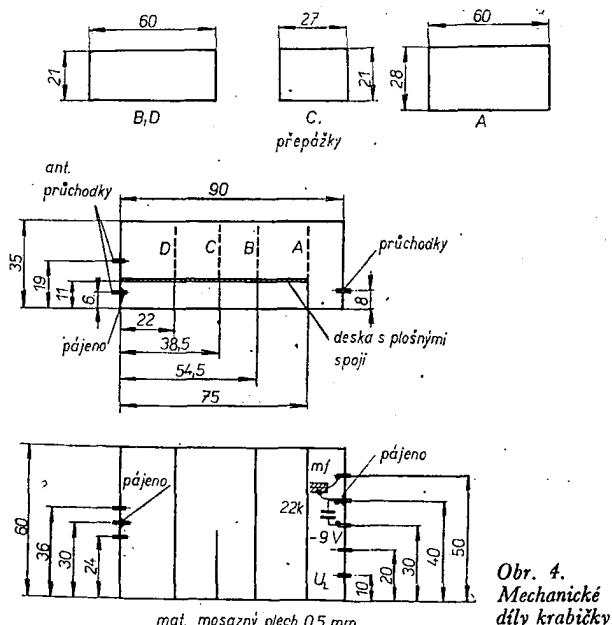
nití. Nakonec hotovou cívku impregnujeme vysokofrekvenčním lakem. Pozor na rozpustidla laku, např. benzen napadá (rozpuštění) trolitulový materiál cívkové kostříčky.

Mechanická a elektrická stavba

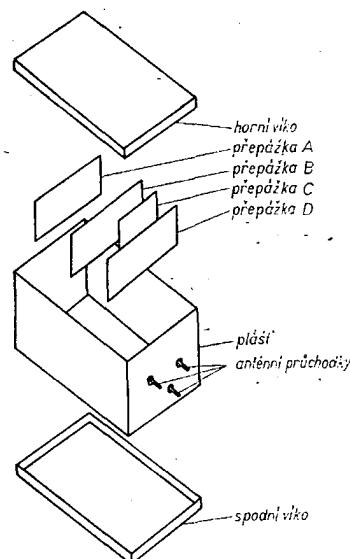
Hned v úvodu si připomeňme, že stavba jednotky VKV je velmi náročná na přesné dodržení předepsaných součástek a rozměrů vzhledem k přísným zákonům techniky VKV. Rozmístění součástek na desce s plošnými spoji sice mnoho možností měnit polohu jednotlivých součástek nedovoluje, přesto však může celá práce skončit neúspěšně, odchýlime-li se od návodu třeba v takových zdánlivých detailech, jako je např. předepsaná délka vývodu cívky.

Deska s plošnými spoji vstupní jednotky VKV (obr. 3) je umístěna v kovové krabičce (nejlépe z mosazného plechu). Výkresy všech mechanických dílů jsou na obr. 4. Sestava pláště, přepážek, horního a dolního víka je na obr. 5.

Výrobu krabičky začínáme vytvarováním pláště. Dopustíme-li se zde menších nepřesností, můžeme případně podle pláště upravit rozměry ostatních dílů krabičky. Nezapomeňme si také ověřit, zda je možné (zatím neosaze-

Obr. 4.
Mechanické
díly krabičky

Obr. 5. Sestava krabičky